

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 613/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

16/2011. (I. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. november 22-én előterjesztett **panaszát** a 2011. január 26-án tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésztett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2010. november 22-én, a Testület ügyfélszolgálati irodáján, személyesen adta elő panaszát, illetve azt írásban is csatolta. Előadása szerint a BRFK XX. és XXIII. kerületi Rendőrkapitányság alábbi eljárása következtében alapjogait súlyos sérelem érte.

Az eset előzményeként említi, hogy 2010. május 16-án, otthonában háztartási balesetet szenvedett, aminek következtében fizikai állapota megromlott, és otthoni ápolásra szorult. Ellátásáról (pl.: mozgatás, szállítás, tisztálkodás) családtagjai és közeli hozzátartozói közül kizárólag a vele egy háztartásban élő, a BRFK XX. és XXIII. kerületi Rendőrkapitányság állományában szolgálatot teljesítő testvére tudott megfelelően gondoskodni. Annak érdekében, hogy a panaszos ellátása biztosítva legyen, a testvére 2010. május 21-én – a szolgálati út betartásával – kérelemmel fordult a BRFK XX. és XXIII. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjéhez, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 96. § (1) bekezdésének c) pontjában foglaltakra figyelemmel, közeli hozzátartozója ápolása miatt illetmény nélküli szabadságot engedélyezzen neki.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Ezt követően, 2010. május 28-án a panaszost és testvérét otthonában kereste fel egy rendőr arra hivatkozással, hogy környezettanulmányt kell készítenie. A rendőr megnézte az addig keletkezett orvosi papírokat, majd a panaszos betegségére, egészségi állapotára, sérüléseire és az általa szedett gyógyszerekre, továbbá kezelése időtartamára vonatkozó kérdéseket tett fel. A panaszos ugyan rendkívül kiszolgáltatott helyzetben érezte magát, de válaszolt a rendőr által feltett kérdésekre annak érdekében, hogy testvére hitelt érdemlően tudja bizonyítani munkáltatójának, hogy különös méltánylást igénylő körülményről van szó. Mivel azonban megalázásnak érezte a helyzetet, és nem értette, hogy miért van szükség erre az eljárásra, kérdést intézett a rendőrhöz. A válasz csak annyi volt, hogy a rendőr erre kapott utasítást a felettesétől, mivel illetmény nélküli szabadság iránti kérelem elbírálásakor a rendőrségnél ez az eljárás.

A rendőr kijelentése a panaszosban megütközést váltott ki, nem értette ugyanis, hogy a testvére által a munkáltatója felé benyújtott kérelem hogyan jogosíthatja fel utóbbit arra, hogy harmadik személytől, azaz tőle személyes adatokat gyűjtsön, illetőleg azokat kezelje. Ráadásul a rendőr fellépésével összefüggésben semmiféle tájékoztatást nem kapott.

Miután kérdéseit a rendőr feltette, azt közölte, hogy a panaszos szomszédjában élőkkel is beszélni fog, hozzájuk is kérdéseket intéz a panaszos egészségi állapotával és életkörülményeivel összefüggésben. A panaszos ezt rendkívül kellemetlennek érezte, mert úgy véli, az egészségét érintő adatok nem taroznak másra, és ő nem adott – igaz, a rendőrség nem is kért – felhatalmazást ahhoz, hogy a fizikai állapotáról másokat tájékoztassanak.

Megjegyzi a panaszos, hogy a rendőr a helyszínen készült jegyzőkönyv felvételét követően bevallotta neki: tisztában van azzal, hogy eljárása adatkezelési szabályokat sért, de neki azt az utasítást adták, hogy a kérdéseket tegye fel.

A kapitányságvezető 2010. június 1-jén kelt levelében közölte a panaszos testvérével, hogy nem áll módjában engedélyezni az illetmény nélküli szabadságot. Véleménye szerint ugyanis a kérelemhez csatolt iratból nem derül ki, hogy a panaszos milyen betegségben vagy sérüléstől szenved, illetve tartós gondozására miért van szükség. A kapitányságvezető a fenti követelményeknek megfelelő orvosi igazolás csatolását kérte. A panaszos továbbra sem értett egyet a rendőrség eljárásával, ám gondoskodott a szükséges orvosi irat beszerzéséről.

A panaszos nem érti, hogy a munkáltatót, jelen esetben a rendőrséget milyen jogszabály hatalmazza fel arra, hogy illetmény nélküli szabadság iránti kérelem elbírálása során olyan személyes adatnak minősülő adatot ismerjen meg, mint a panaszos betegségének, vagy sérülésének jellege. Mindezt ráadásul úgy, hogy az adatok kezeléséről ne adjon tájékoztatást, és azoktól tegye függővé döntését. A panaszos úgy véli, hogy a rendőrség fellépése nem felelt meg a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) követelményeinek, sem pedig a rendőrség „szolgálok és védünk” szlogenjének.

Sérelmezi az otthonában, környezettanulmány készítésére hivatkozással tanúsított rendőrségi eljárást, ami álláspontja szerint különösen annak ismeretében volt szükségtelen, hogy a kapitányságvezető utólag újabb irat csatolását kérte. Kifogásolja, hogy neki, aki semmilyen jogviszonyban nem áll a rendőrséggel, a testvére munkahelyéről érkező, orvosi végzettséggel nem rendelkező személyt kellett az egészségi állapotát érintő információkba beavatnia. Az

adatgyűjtést végző rendőr nem tájékoztatta arról sem a panaszost, hogy az adatszolgáltatás kötelező vagy önkéntes, csak annyit mondott, hogy válaszolnia kell a kérdésekre, holott a panaszos tudomása szerint a tájékoztatást az Avtv. megköveteli.

Úgy véli továbbá, hogy a rendőrségi intézkedés nem állt arányban az elérni kívánt céllal, sőt nem volt semmilyen igazolható jogalapja a rendőrségnek, ami alapján az egészségi állapotával kapcsolatos adatok közlését jogszerűen várhatta el.

Szintén sérelmezi a panaszos, hogy sem ő, sem pedig a testvére nem kapott másolatot a környezettanulmányról készült jelentésből, azzal kapcsolatos bármilyen dokumentációból, amiből annak tartalmát megismerhették, ellenőrizhették volna, vagy amelynek alapján az eljárás miatt jogorvoslatot terjeszthettek volna elő.

A panaszos megjegyzi, hogy háziorvosától és annak asszisztensétől, valamint más egészségügyi dolgozóktól is tudomására jutott, hogy a kapitányság járőrei egészségügyi alkalmazottaknak, orvosoknak is kérdéseket tettek fel vele, illetve betegségével kapcsolatosan. Később pedig levélben kereste meg a rendőrség a panaszos egyik orvosát, és tőle írásban feltett kérdések megválaszolását kérte.

A panaszos nem érti, hogy az érintett kapitányság milyen jogalapon folytat olyan eljárást, amelynek keretében nyomozati tevékenységhez hasonló cselekményeket, intézkedéseket végez (környezettanulmányt készít, kihallgatja a szomszédokat, egészségügyi dolgozókat, írásban nyilatkoztat).

A panaszos úgy véli, hogy a fenti eljárás tanúsításával a BRFK XX. és XXIII. kerületi Rendőrkapitányság túllépte a hatáskörét, és számos törvényi előírást megsértett, mindezek által a panaszos számára rendkívül kínos, megalázó és alapjogait sértő helyzetet teremtett, amivel gyógyulását is nehezítette.

Kéri ezért a Testületet, hogy egy minden körülményre kiterjedő – az eset összes szereplőjét érintő – vizsgálatot folytasson le annak érdekében, hogy a jövőben más rendőrségi alkalmazott közeli hozzátartozójával szemben hasonló történések ne ismétlődhessenek meg.

II.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok között szabályozza. Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint a „Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

Jelen esetben az idézett jogszabályhely első fordulata alkalmazásának van helye, mivel az intézkedés jellegéből fakadóan a panaszos a jogséreelmet a fogatosításakor azonnal észlelte.

A panasz alapját képező rendőri intézkedés 2010. május 16-án történt, így a nyolcnapos határidő – mivel 2010. május 24-e munkaszüneti nap volt – 2010. május 25-én éjfélkor lejárt.

A panaszos azonban sérelmeit a Testület előtti személyes megjelenés alkalmával, 2010. november 22-én adta elő.

Megállapítható tehát, hogy a panaszos jelentősen túllépte a törvényben meghatározott nyolcnapos előterjesztési határidőt, ezért a panaszt – mint késve érkezett – el kellett utasítani.

A Testület a fentiekre figyelemmel – az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki állásfoglalását.

A Testület álláspontja szerint ugyanakkor a panaszban foglaltak felvetik annak gyanúját, hogy a rendőrség eljárása nem volt összhangban az Avtv. vonatkozó rendelkezéseivel, ezért az ügyet az adatvédelmi biztosnak vizsgálat lefolytatása céljából megküldi.

Budapest, 2011. január 26.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag